

ת"פ 1771/02/20 - מדינת ישראל נגד ניצן זרף

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 1771-02-20 מדינת ישראל נ' זרף(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט דרור קלייטמן המאשימה	מדינת ישראל באמצעות ב"כ עו"ד בר נמרי- לשכת תביעות פתח תקווה
נגד הנאשם		ניצן זרף באמצעות ב"כ עו"ד אודי עמר

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של פריצה לרכב בהתאם לסעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") ופריצה לרכב בכוונה לגנוב בהתאם לסעיף 413 סיפא לחוק.
2. בהתאם לעובדות האישום הראשון, במועד הרלוונטי לכתב האישום התגוררה רחלי בנימין בבית קרקע ברחוב הטיס 49 בראש העין, כאשר חצר הבית מגודרת עם שער כניסה סגור אך לא נעול. במועד הרלוונטי לכתב האישום היה ניצן חלף הבעלים של רכב מסוג טוטה (להלן: "הרכב"). בתאריך 26.1.20 בשעה 05:00 או בסמוך לכך ניגש הנאשם לרכב, הסתכל לצדדים וניסה לפתוח את דלת הנהג בכך שהתעסק במנעול הדלת, ללא הצלחה. בהמשך ניגש הנאשם לדלת האחורית של הרכב, פתח אותה, והושיט את ידו לעבר הדלת הקדמית. בהמשך, סגר את הדלת האחורית ופתח את הדלת הקדמית של הרכב, והתיישב במושב הנהג. באותן נסיבות שהה הנאשם ברכב דקות ארוכות ובהמשך יצא מהרכב, ניגש לדלת הקדמית של הנוסע, פתח את הדלת ורכן עם גופו לתוך הרכב. בהמשך פתח הנאשם את מכסה המנוע של הרכב והותירו פתוח דקות ארוכות. בהמשך, נכנס הנאשם לתוך חצר ביתה של רחלי, צעק ודפק על דלת הבית, וישב על מיטה בחצר הבית הצמודה לדלת הבית.
3. בהתאם לעובדות האישום השני, במועד הרלוונטי לכתב האישום הייתה דריה נובק הבעלים של רכב מסוג קיה פיקנטו. בתאריך 24.1.20 חנתה דריה את הרכב ברחוב ג'ון קנדי 13 בראש העין. בהמשך, בתאריך 25.1.20, בשעה 12:00 או בסמוך לכך, הגיע בעלה של דריה למקום, והניח חפצים ברכב. בהמשך, עזב

את הרכב כשהוא סגור אך לא נעול. במועד אשר אינו ידוע במדויק למאשימה, אך עובר לתאריך 26.1.20, בשעה 07:00, פרץ הנאשם לרכב בדרך שאינה ידועה במדויק למאשימה. באותן נסיבות, הכניס הנאשם מפתח לתוך קדח מפתח הסוויץ', אשר נשבר בתוך הסוויץ'. בהמשך, עזב הנאשם את המקום לאחר שהותיר בתוך הרכב את הטלפון הנייד שלו בין המושבים הקדמיים, מפתח שבור על השטיח מתחת למושב הנהג ומצתים על כיסא הנוסע הקדמי.

4. בתאריך 3.1.21 הנאשם צירף תיק שמספרו ת"פ 30219-04-20, במסגרתו תוקן כתב האישום ועל יסוד הודאתו הורשע בביצוע עבירות של התפרצות למגורים בהתאם לסעיף 406(ב) לחוק ועבירה של גניבה בהתאם לסעיף 384 לחוק. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 8.4.20 יצאה המתלוננת מביתה, ברחוב דוד המלך 35 בראש העין והתארכה למשך ימי חג הפסח אצל ביתה. במועדים הרלוונטי לכתב האישום, התגורר הנאשם בבנין בו גרה המתלוננת. בין התאריכים 8.4.20 ל- 15.4.20, התפרץ הנאשם לבית בכך שפתח בדרך שאינה ידועה למאשימה את דלת הוויטרינה הזכוכית בבית, פתח את הוויטרינה ונכנס לבית. באותן נסיבות, גנב הנאשם כסף מזומן בסך 15,000 ₪ אשר הונח בחמש מעטפות בבית ומפתח השייכים למתלוננת.

5. בהגיעם להסדר הטיעון, נטען כי תלוי ועומד נגד הנאשם מאסר מותנה. לבקשת ההגנה, נשלח הנאשם לקבלת תסקיר שירות מבחן שייבחן, בין היתר, הארכת התנאי וכן המאשימה הצהירה כי עמדתה העונשית כוללת את הפעלת התנאי וענישה נלוות.

תסקיר שירות המבחן

6. בעניינו של הנאשם התקבלו שבעה תסקירים מטעם שירות המבחן.

7. בתסקיר הראשון שהתקבל מיום 31.3.20, מתאר שירות המבחן כי הנאשם כבן 50, גרוש ואב לחמישה ילדים. החל מעורבותו השולית בגיל 16, אז גם החל שימוש בסמים. במסגרת הליך המעצר התקבל לקהילת "ניצנים" ונקלט בה לצורך טיפול גמילה ביום 10.8.20 אך בשל נסיבות רפואיות הסתיים הטיפול ביום 6.10.20. לחובתו 20 הרשעות בגין ביצוע עבירות רכוש, סמים ואלימות. הנאשם שלל יכולת להגיע פיסית לשירות המבחן או לפנות לטיפול ייעודי במסגרת אחרת. בהתייחסות למצבו המשפטי והרפואי, שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו.

8. בתסקיר השני שהתקבל מיום 30.12.20, מתואר כי בתקופת הדחייה הנאשם מסר כי מעוניין לשוב

לטיפול במסגרת קהילה למכורים, אך מצבו הבריאותי מונע זאת. לפיכך הופנה ליחידה לטיפול בהתמכרויות למסירת בדיקות לאיתור סמים וטיפול פרטני. עקב עומס ועיכוב בקליטתו לטיפול אמבולטורי, שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית מגובשת. הערכתם היא כי גם אם ישולב בטיפול ביחידה, קיים ספק ביכולתו לגייס כוחות ולהתמיד בטיפול מחייב.

9. בתסקיר השלישי שהתקבל ביום 9.3.21 מתואר כי בתקופת הדחייה הנאשם זומן לטיפול באשפוזית בבית החולים "קריית שלמה" וזאת כשלב ראשוני לקראת השתלבותו בתוכנית "בית לחיים", מסגרת המיועדת למכורים הסובלים מתחלואה כפולה. הנאשם הביע רצון לשוב ולהשתלב בטיפול אינטנסיבי. נוכח קבלתו לתוכנית גמילה, והמוטיבציה שמבטא לקדם שינוי בחייו, נתבקשה דחייה של מועד הדיון, במהלכה יעקבו אחר השתלבותו בטיפול.

10. בתסקיר הרביעי שהתקבל ביום 15.6.21 מתואר כי בתקופת הדחייה הנאשם השלים הטיפול באשפוזית והשתלב בתוכנית במהלך חודש 04/21. בתחילת הטיפול חווה קושי התאקלמות והתקשה עם נהלי המקום, אך בהמשך קיבל את כללי המקום והשתלבותו השתפרה. לנוכח כך שהנאשם מצוי בשלבי טיפול ראשוניים וטרם גובשו היעדים הספציפיים, שירות המבחן ממליץ על דחייה נוספת של מועד הדיון.

11. בתסקיר החמישי שהתקבל ביום 29.7.21 מעדכן שירות המבחן כי ביום 22.7.21 הודיעו גורמי הטיפול בקהילה כי סיימו את הטיפול לנאשם בעקבות דיווחים שביקש ממטופל אחר בקהילה להכניס חומרים אסורים למתחם הסגור וכן היה מעורב באירוע אלימות חמור. על אף רצונו של הנאשם להמשיך בתהליך הגמילה והטיפול, שירות המבחן מטיל ספק ביכולתו להחזיק מעמד ולהימנע מחומרים אסורים. נוכח מאפייניו ההתמכרותיים, אופי העבירות בהן הורשע והקושי לעמוד בנדרש במסגרת הטיפול, נראה כי אין אינדיקציה להפחתה בסיכון. שירות המבחן סבור כי לצורך הפחתת הסיכון להישנות שימוש בחומרים ומעורבות בעבירות רכוש, נדרשת מסגרת סגורה שאינה זמינה בעת הזו.

12. בתסקיר השישי שהתקבל ביום 9.12.21 מתואר כי הנאשם שב וביקש להשתלב מחדש בטיפול באותה המסגרת. הופנה ל"קריית שלמה", עבר ראיון חוזר, קיבל אחריות על התנהגותו הבעייתית וביקש הזדמנות נוספת. הנאשם נקלט תחילה לאשפוזית ביום 17.11.21. מגורמי הטיפול נמסר כי לנוכח ההתרשמות כי מאופיין בדפוסים התמכרותיים עמוקים וכן בהתנהלות מניפולטיבית עלתה השאלה ביחס לכנות המוטיבציה לטיפול, בפרט שעמד על רצונו לשוב רק למסגרת "בית לחיים" והתנגד לבחינת האפשרות להיקלט ב"צעדים". גורמי הטיפול ציינו את החשיבות לשלבו בטיפול אמבולטורי תוך המשך שהותו בחלופה ביתית.

שירות המבחן מתקשה לתמוך באפיק טיפולי אמבולטורי ולבוא בהמלצה שיקומית בעניינו.

13. בתסקיר השביעי והאחרון שהוגש בעניינו של הנאשם מיום 13.1.22 מתואר כי הנאשם מיואש ממצבו ושיתף בדבר ניסיון של פגיעה עצמית בהצתת גופו. אין בכוחותיו להיתרם להליך שיקומי אינטנסיבי בקהילה, והוא מעוניין בטיפול אמבולטורי בלבד. מגורמי הטיפול ב"קרית שלמה" נמסר כי לנוכח התנודות הנפשיות, נראה כי אין בכוחותיו אף להשתלב בהליך טיפולי בקהילה. למעשה החל משלב המעצר לא הושג שינוי משמעותי במצבו, ושירות המבחן מתקשה לבוא בהמלצה להטלת צו מבחן. בהתחשב מחד באופי וחומרת העבירות, ומאידך במאמצים שהשקיע עד כה, ממליץ שירות המבחן לשקול בחיוב את בחינת התאמתו לריצוי בעבודות שירות, וככל שיוטל עליו עונש כזה לתקופה העולה על שישה חודשים, תבחן התאמתו לתוכנית ליווי ושיקום במהלך ריצוי העונש.

14. בפתח הדיון שנערך בתאריך 20.2.22, אליו הובא הנאשם על ידי שב"ס, עדכן בא כוחו, כי הנאשם נעצר כתוצאה מכך שהמפקחת הודיעה למשטרה שהיא לא תפקח עליו יותר ולא כתוצאה מביצוע עבירה נוספת או הפרה של התנאים המגבילים.

טיעוני הצדדים

15. ב"כ המאשימה, עו"ד בר נימרי, הגישה לבית המשפט גיליון הרשעות קודמות (ת/1) וכן גזר דין מת"פ 25034-04-18 (ת/2). הצביעה על הערכים המוגנים והם זכות המתלוננים להגנה על רכושם ותחושת ביטחונם. הפנתה לסכום הכסף שנגנב מאישה קשישה. סבורה שמתחם העונש ההולם לעבירת פריצה לרכב נע בין 4 ל-10 חודשים, בעבירת פריצה לרכב כדי לגנוב נע בין 6 ל-12 חודשים ומתחם של עבירת התפרצות למגורים וגניבה נע בין 12 ל-24 חודשים. הפנתה לפסיקה וטענה כי בעניינו מדובר בנאשם יליד שנת 1969, לחובתו 20 אישומים בהם 16 הרשעות, האחרונה משנת 2018, רובן בעבירות רכוש. נדון לעונשי מאסר ארוכים מעל 14 שנות מאסר. במסגרת הרשעתו האחרונה נדון ל-25 חודשי מאסר בעבירות רכוש ותיק אלימות. מהרשעה זו תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי- חב הפעלה בן 8 חודשים. בחלוף כחודש בלבד משחרורו ממאסר בדצמבר 2019 מבצע הנאשם את העבירות. הפנתה לאמור בתסקירי שירות המבחן וציינה כי מאז הכרעת הדין הראשונה, לא התקיים הליך שיקומי שתואם את מצבו. שירות המבחן מציין כי הסיכון בעניינו עודנו קיים ואף קיימת נסיגה. עתרה לעונש שלא יפחת מ-42 חודשים שכולל הפעלתו של המאסר המותנה לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננים.

16. ב"כ הנאשם, עו"ד אודי עמר, התייחס לנסיבות הנוגעות לביצוע העבירות בשני התיקים. באשר להתפרצות לדירה, נטען כי ההתפרצות לא מתוחכמת. הנאשם נכנס לדירת שכנתו דרך מרפסת משותפת. באשר לנסיבות העבירה של התפרצות לרכב, נטען כי מדובר בשתי עבירות ברף הנמוך. ראשית, הן בוצעו בהפרש של יומיים ושני הרכבים לא היו נעולים. מדובר בשוטטות הנאשם כאשר לא היה רעול פנים או עטה כפפות. לעניין מתחמי הענישה, טען כי בעבירה של התפרצות לדירה המתחם נע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. לעניין מתחם הענישה בעבירה של התפרצות לרכב, סבור כי יש לקבוע מתחם אחד שנע בין מאסר על תנאי ועד למספר חודשי עבודות שירות. הפנה לפסיקה. ביקש למקד את טיעוניו לעניין החריגה ממתחם הענישה. טען כי המאשימה התעלמה ממצבו של הנאשם כיום ביחס למצבו מלפני כשנתיים. ציין את שתי האפשרויות בעטיין ניתן לחרוג ממתחם ענישה, שאחת מהן היא סיכויי ממש לשיקום. הנאשם שהה כחצי שנה במצטבר בקהילה טיפולית, וביתר התקופה שהה בתנאים של מעצר בית מוחלט. מאז ביצוע העבירה האחרונה לא נפתחו נגד הנאשם תיקים חדשים. אמנם שירות המבחן שב וחזר כי מדובר במי שיש בו מסוכנות להישנות עבירות, אך סבור שהמסוכנות פחתה בשל הזמן שחלף. הנאשם שהה בקהילה טיפולית, רכש כלים ועשה כל שביכולתו להשתלב בקהילה טיפולית. נטען כי המחוקק העניק האפשרות לבחון בחינה אובייקטיבית לפי נתוניו של הנאשם האם קיימת הישנות לביצוע העבירות והאם המסוכנות עודנה קיימת. סבור כי אינם מתקיימים במקרה זה. ביקש כי ככל ובית המשפט לא יחרוג ממתחם הענישה, ישקול טיעוניו בקביעת מתחם הענישה והפעלת התנאי בחופף.

17. הנאשם בדבריו האחרונים ציין כי מתקשה לשמוע את טיעוני המאשימה וטען שעבר כברת דרך. הוא לא עושה שימוש בסמים ומבקש הזדמנות נוספת מבית המשפט לחזור למוטב. בתקופת שהייתו במעצר בית הקפיד על התנאים ולא ביצע עבירות נוספות וכן הדגיש את נסיבותיו הרפואיות.

דין והכרעה

מתחם העונש

18. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירות אותן ביצע הנאשם, הם שמירה על רכוש הציבור ותחושת ביטחונו. פריצה לביתו או רכבו של אדם, מהווה פגיעה בתחושת הביטחון לנוכח החדירה למרחב הפרטי.

19. בכלל הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, שקלתי את הנזק שנגרם למתלוננים, לרבות סכום הכסף המשמעותי שנגנב משכנתו של הנאשם, אישה מבוגרת המתגוררת לבדה בדירה. במעשיו של הנאשם קיים אף פוטנציאל נזק, אילו בעת ביצוע העבירות היה נתקל הנאשם בבעלת הדירה או בבעלי הרכב. חומרה

יתירה מצויה בעובדה שהעבירה באישום השני בוצעה מספר חודשים לאחר ששוחרר בתנאים בשל ביצוע העבירות באישום הראשון וזאת תוך כדי עליית מדרגה בחומרת המעשה.

20. לציין כי בכל הנוגע לפריצות לרכבים, הרי שאלו בוצעו בצורה לא מתוככמת בלשון המעטה, והנסיבות מעמידות ביצוע עבירות אלו ברף נמוך.

21. בכל הנוגע למדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של פריצה לרכב ניתן להצביע על מקרים דומים, כמפורט להלן:

א. עפ"ג 20738-08-14 **מדינת ישראל נ' אבו חאטום** (27.8.14), גזר בית משפט השלום 12 חודשי מאסר בפועל בגין ביצוע שתי עבירות של פריצה לרכב וגניבה. בית המשפט המחוזי חיפה ציין ביחס לעבירות אלו, כי: "סבורים אנו כי מתחם הענישה ההולם כל אחת מהעבירות בהן הורשע המשיב נע בין 6 חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר. סבורים אנו כי לעובדה שבאישום שצורף לא נגב דבר - לאחר שעוברי אורח הפריעו למשיב במעשיו - יש ליתן ביטוי במסגרת הענישה בתוך המתחם".

ב. ת"פ 67664-03-16 **מדינת ישראל נ' הואשלה** (1.11.16), צוין ביחס לחלק מהעבירות בהן הורשע הנאשם כי: "בגדרי ה'שדרה המרכזית' הנוהגת בעבירות בהן הורשע, הרי שבגין עבירות התפרצות וגניבה מרכב, העונשים יכול וינעו בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד שנת מאסר. על דרך הכלל בתי המשפט נותנים דעתם לשאלה האם העבירות בוצעו בצוותא חדא אם לאו, האם מדובר במעשים מתוכננים, האם מדובר בעבירות שבוצעו בתחכום...".

ג. ת"פ 51338-01-12 **מדינת ישראל נ' שררה** (6.11.12), הורשע נאשם לאחר ניהול הוכחות בפריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב. בית המשפט קבע מתחם ענישה הולם שנע בין 4 ל-12 חודשי מאסר. על הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל, הופעלו מאסרים מותנים, בסה"כ 23 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופיצוי כספי.

22. בכל הנוגע למדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של התפרצות לדירה וגניבה ניתן להצביע על מקרים דומים, כמפורט להלן:

א. ת"פ 11734-05-19 **מדינת ישראל נ' אריה אוחנה** (16.6.20), הנאשם הורשע בביצוע עבירה של התפרצות לדירה בצהריי היום, חיטט בחדר השינה של המתלונן וכאשר נתפס התעמת עם המתלונן. נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 11 ל-22 חודשי מאסר ונגזרו על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל.

ב. ת"פ 16414-03-20 **מדינת ישראל נ' ביטון** (4.3.21), מדובר בנאשם אשר הורשע בעבירות של התפרצות למקום מגורים, גניבה והסגת גבול. הנאשם פרץ לכספת בבית המתלונן, גנב מצלמה, מסרטה וסך של 600 ₪. בית המשפט קבע מתחם עונש שהולם בין 14-30 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל (ללא מהפעלת מאסרים מותנים).

ג. ת"פ 27959-07-20 **מדינת ישראל נ' מצלח ואח'** (29.11.20), שלושה נאשמים אשר הורשעו בהתפרצות לדירה בצוותא, הפרעה לשוטר, חוק הכניסה לישראל וגניבה. על הנאשם הראשון הוטלו 13 חודשי מאסר בפועל במסגרת הסדר טיעון ועל הנאשם השלישי אשר לחובתו 4 הרשעות קודמות של מן העניין הושתו 15 חודשי מאסר.

ד. ת"פ 14358-01-19 **מדינת ישראל נ' רוימי** (25.8.20), נאשם אשר הורשע בעבירות התפרצות לדירה, ניסיון גניבה. בעל עבר מכביד, שירות המבחן המליץ בעניינו על עונש בדרך של עבודות שירות, מתחם העונש ההולם נקבע ל-8-20 חודשי מאסר, לאור הליך השיקום שעבר הוחלט על סטייה מהמתחם והוא נדון ל-200 שעות של"צ ומאסר מותנה.

ה. רע"פ 689/20 **גבאי נ' מדינת ישראל** (28.1.2020), בו הוטלו על נאשם 12 חודשי מאסר בפועל בגין פריצה לדירה שבוצעה בדרך של שבירת סורגי חלון, כניסה לדירה וגניבה של תכשיטים בשווי 6,000 ₪. בית המשפט העליון ציין כי העונש אינו מחמיר יתר על המידה ודחה את בקשתו למתן רשות ערעור.

ו. ת"פ 50890-04-18 **מדינת ישראל נ' ירוחם גהלי** (6.5.20), הנאשם הורשע לפי הודאתו בשני כתבי אישום שצורפו זה לזה בעבירה של התפרצות למקום מגורים (2 עבירות) והחזקת מכשירי פריצה. בכתב האישום הראשון נקבע מתחם הנע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים ובין מאסר לתקופה של 20 חודשים, בגין כל אישום ובכתב האישום השני נקבע מתחם הנע בין מאסר לתקופה של 8 חודשים ובין מאסר לתקופה של 24 חודשים, לצד ענישה נילוות. בשל מצבו הכלכלי של הנאשם, הפגיעה הצפויה בתעסוקתו והליך השיקום המוצלח, הוטל על הנאשם תקופת מאסר קצרה יחסית בדרך של עבודות שירות- 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות תוך הפעלת המאסר המותנה לתקופה של חודשיים, בחופף.

23. העבירות בהן הורשע הנאשם במסגרת האישום הראשון, פריצה לרכב ופריצה לרכב בכוונה לגנוב, נעברו על ידו יום אחר יום ובאופן דומה ולכן בהתאם להלכת ג'אבר אראה בהם כאירוע אחד ואקבע מתחם ענישה

הנע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

24. באשר לעבירה של התפרצות לדירה וגניבה, אקבע מתחם הנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

25. מתחם הענישה הכולל לעבירות בהן הורשע הנאשם יעמוד על 15-30 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

גזירת העונש

26. בכלל הנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה, התחשבתי לחומרא בעברו הפלילי המכביד של הנאשם הכולל 20 רישומים פליליים, מתוכם 16 הרשעות, האחרונה משנת 2018, בעבירות רכוש, אלימות וסמים. הוא נדון פעמים רבות לתקופות מאסר ממושכות וריצה כ- 14 שנים מאחורי סורג ובריח. הנאשם ביצע את העבירות כאשר תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בן 8 חודשים. יתר על כן, את העבירות המתוארות בכתב האישום הראשון, ביצע הנאשם כחודש לאחר שחרורו ממאסר קודם.

27. כפי שניתן ללמוד מהתסקירים הרבים שהוגשו בעניינו של הנאשם, הרי שנעשו בעניינו ניסיונות שיקום משמעותיים, והנאשם עצמו השקיע מאמצים רבים בניסיונות אלו. הנאשם שהה בקהילת "ניצנים", באשפוזית ב"קריית שלמה" וכן בתכנית "בית לחיים". בין לבין אף שולב בטיפול אמבולטורי. וניכר כי עשה מאמצים תוך רצון להשתקם. אולם, בסופו של דבר לא עמדו לו כוחותיו ולא צלחה דרכו. שירות המבחן ציין כי לא הושג שינוי משמעותי ולא ניתן להמליץ על צו מבחן.

28. במצב דברים זה לא ניתן להתעלם מהמאמצים אותם השקיע הנאשם, כך גם מהעובדה שמאז הגשת כתב האישום השני, לא נפתחו נגדו תיקים חדשים. אולם בכך אין די על מנת לקבוע כי ניתן לסטות ממתחם הענישה או להעמיד את הנאשם בתחתית מתחם הענישה, כך גם לא לצורך חפיפת העונש שיוטל עליו עם עונש המאסר על תנאי שיופעל. נתונים אלו יבואו לידי ביטוי במיקומו של הנאשם במתחם הענישה.

29. עוד ראיתי להתחשב לקולא במצבו הרפואי והנפשי של הנאשם בהתאם למסמכים שהוצגו בפניי, כך גם לנסיבות חייו כפי שתוארו על ידי שירות המבחן.

30. בכל הנוגע לענישה כספית, הרי שלנוכח מצבו של הנאשם ועונש המאסר שיוטל עליו, לא אטיל עליו קנס ולנוכח הנזק שאינו משמעותי לרכבים לא אפסוק פיצוי לבעלי הרכבים. אולם לא ניתן לפטור את הנאשם

מלפצות את בעלת הדירה שנפרצה על ידו.

31. לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 20 חודשי מאסר בפועל.
- ב. הפעלת מאסר על תנאי בן 8 חודשים שהוטל עליו בת"פ 25034-04-18.
- ג. העונשים שהוטלו על הנאשם בסעיפים א' וב' ירוצו במצטבר זה לזה, ולכן ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 28 חודשים, בניכוי ימי מעצרו בין התאריכים 26.1-27.1.20, 17.4-19.8.20, והחל מ-1.2.22 ועד היום.
- ד. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלש שנים מיום שחרורו ממאסרו, והתנאי הוא שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.
- ה. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלש שנים מיום שחרורו ממאסרו, והתנאי הוא שלא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון.
- ו. פיצוי למתלוננת, ע"ת 3 בת"פ 30219-04-20, בסך 5,000 ₪ שישולמו ב-20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.5.22 ובראשון לכל חודש עוקב.

צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז- לוד בתוך 45 יום

ניתן היום, ג' אדר ב' תשפ"ב, 06 מרץ 2022, בנוכחות הצדדים- ב"כ המאשימה עו"ד בר נמרי, הנאשם וב"כ עו"ד אודי עמר.